

॥ २९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये आरतभावे दीपे सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ततोऽमेति नगमाद्वैः वृक्षप्रमाणैः ॥ १ ॥ २ ॥ पावकप्रकराः वृद्धिराशयः ॥ ३ ॥

शतधाभिन्ने देहास्तेक्षीणप्रहरणौजसः ॥ ततो निवातकवचामयुध्यंतमायया ॥ २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि निवातकवचयुद्धपर्वणि
निवातकवचवधे सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ ७३ ॥ अर्जुन उवाच ततोऽमवर्षसु महत्प्रादुरासीत्समंततः ॥ नगमात्रैः
शिलाखंडैस्तन्माहृतमपीडयत् ॥ १ ॥ तदहं वज्रसंकाशैर्महद्ब्रह्मप्रचोदितैः ॥ अचूर्णयं वेगवद्भिः शरजालैर्महाहवे ॥ २ ॥ चूर्ण्यमानेऽमवर्षे तु पावकः समजायत ॥
तत्राऽमचूर्णान्यपतन्पावकप्रकरा इव ॥ ३ ॥ ततोऽमवर्षे विहते जलवर्षे महत्तरं ॥ धाराभिरक्षमात्राभिः प्रादुरासीन्ममांतिके ॥ ४ ॥ नभसः प्रच्युता धारास्तिग्म
वीर्याः सहस्रशः ॥ आवृण्वन्सर्वतो व्योमदिशश्चोपदिशस्तथा ॥ ५ ॥ धाराणां च निपातेन वायो विस्फूर्जितेन च ॥ गर्जितेन च दैत्यानां न प्राज्ञायत किंचन ॥ ६ ॥
धारादिविचसंबद्धावसुधायां च सर्वशः ॥ व्यामोहयंतमांतत्र निपतंत्यो निशंभुवि ॥ ७ ॥ तत्रोपदिष्टमिद्रेण दिव्यमस्त्रं विशेषणं ॥ दीप्तं प्राहिणवंधोरमशुष्यत्तेन
तज्जलं ॥ ८ ॥ हतेऽमवर्षे च मया जलवर्षे च शोषिते ॥ मुमुक्षुर्दानवामायामग्निं वायुं च भारत ॥ ९ ॥ ततोऽहमग्निं व्यधं सलिलास्त्रेण सर्वशः ॥ शैलेन च महास्त्रेण वा
योर्वेगमधारयं ॥ १० ॥ तस्यां प्रतिहतायां ते दानवा युद्धदुर्मदाः ॥ प्राकुर्वन् विविधां मायां यौगपद्येन भारत ॥ ११ ॥ ततो वर्षप्रादुरभूत्सु महद्भोमहर्षणं ॥ अस्त्राणां
घोररूपाणामग्नेर्वायोस्तथाऽश्मनां ॥ १२ ॥ सा तु मायामयी वृष्टिः पीडयामास मां युधि ॥ अथ घोरं तमस्तीव्रं प्रादुरासीत्समंततः ॥ १३ ॥ तमसा संवृते लोके घोरं
णपरुषेण च ॥ हरयो विमुखाश्चासन् प्रास्वलच्चापि मातलिः ॥ १४ ॥ हस्ताद्विरण्मयश्चास्य त्रतोदः प्रापतद्भुवि ॥ असकृच्चाहमांभीतः क्लासीति भरतर्षभ ॥ १५ ॥
मां च भीराविशत्तीव्रा तस्मिन् विगतचेतसि ॥ स च मां विगतज्ञानः संत्रस्तमिदमब्रवीत् ॥ १६ ॥ सुराणामसुराणां च संग्रामः सुमहानभूत् ॥ अमृतार्थपुरा पार्थस
च दृष्टो मयानघ ॥ १७ ॥ शंबरस्य वधे घोरः संग्रामः सुमहानभूत् ॥ सारथ्यं देवराजस्य तत्रापि कृतवानहं ॥ १८ ॥ तथैव वृत्रस्य वधे संगृहीता हयामया ॥ वैरोच
नेर्महायुद्धं दृष्ट्वापि सुदारुणं ॥ १९ ॥ एते मयामहाघोराः संग्रामाः पर्युपासिताः ॥ न चापि विगतज्ञानो भूतपूर्वोऽस्मि पांडव ॥ २० ॥ पितामहे न संहारः प्रजानां
विहितो ध्रुवं ॥ न हि युद्धमिदं युक्तमन्यत्र जगतः क्षयात् ॥ २१ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा संस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ मोहयिष्यन् दानवानामहं मायाबलं महत् ॥ २२ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥